

# Jiří Paroubek: Kdy nastane omezení svobody slova?

[infokuryr.cz/n/2023/01/27/jiri-paroubek-kdy-nastane-omezeni-svobody-slova](https://infokuryr.cz/n/2023/01/27/jiri-paroubek-kdy-nastane-omezeni-svobody-slova)

kuryr

27. ledna 2023



**Vyhýbám se tomu, abych vysloveně napsal slovo cenzura. Také po vpádu vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 se hovořilo o tom, že suverenita naší země je omezená. Nyní se setkáváme s něčím, co tu ještě po listopadu 1989 nebylo. S „Akčním plánem pro členění dezinformací“, který zpracoval útvar vládního zmocněnce pro oblast médií a desinformací. Tedy Úřad vlády České republiky.**

Cenzura probíhá v posledních letech zatím bez jakéhokoliv legislativního usměrnění, jaksi neformálně. Tak např. Česká televize (a není v tom výjimkou) si zve do svých zpravodajských pořadů jen, řekl bych, „prověřené osoby“, které budou mluvit „jedním hlasem“ a budou potvrzovat správnost politiky a postupů mainstreamu.

Takže tento systém, kdy jsou do České televize zváni zcela jednostranně zaměřeni komentátoři, ostře pravicové až ultrapravicové orientace, se poněkud rozchází s rozmanitostí názorů, které se dnes objevují ve veřejném mínění.

Podobným způsobem jako veřejnoprávní televize a rozhlas postupují i tištěná média. Už dlouhá léta mně např. neotisklo články Právo, dříve Rudé, ani Bakalovy Hospodářské noviny. Pokud jsem se v těchto famózních plátcích objevil, pak vždy v kritické poloze a podle možnosti v nepravdivých konotacích. A nebyl jsem a nejsem jistě sám. To ještě nejsvobodnější jsou média, která patří do koncernu Andreje Babiše.

A nyní na to chce jít vláda od lesa. Určila vládního zmocněnce pro oblast médií a dezinformací, jménem Klíma. Už samo o sobě ustanovení takové funkce je vlastně bizarní. Tedy v zemi, která o sobě chce tvrdit, že je ještě demokratická.

Z vládní analýzy plyne, a tak se to objevuje v Akčním plánu, že ČR v současné době „...nemá koncepční, organizační, procesní, personální, právní ani jiné aktivity, které by byly efektivní v reakci na případný útok proti ČR, vedený pomocí ...závažné dezinformační vlny“. Jen tiše poznamenám, že bych chtěl vidět, kde by se takováto dezinformační vlna mohla objevit. Přeci oněch 22 údajně dezinformačních médií, která vláda nechala protiústavně stopnout po zahájení ruské invaze na Ukrajinu, nemůže takovou vlnu vytvořit. A fantazírování o řetězových mailech a podobných hloupostech, tím můžete strašit jen malé děti.

Podle úvodu „Akčního plánu“ „dezinformace představují jednu ze zásadních bezpečnostních hrozeb, které ČR v současnosti čelí a na jejich potenciál ohrozit chod demokratických institucí ...upozorňují dlouhodobě české bezpečnostní instituce...“.

Česká bezpečnostní komunita (zřejmě BIS – pozn. autora) se prý zároveň shoduje na tom, že dezinformační kampaně (šířené cizí mocí i domácími aktéry) již v ČR probíhají a jsou „...přímo či nepřímo spojené především se zájmy Ruské federace a Čínské lidové republiky“. Ponechám teď Ruskou federaci stranou, protože s ní Fialova vláda de facto válčí. Ale pokud jde o Čínu, nevšiml jsem si, že by tu viditelně provozovala nějakou marketingovou akci. Dlouhodobou, ba ani nárazovou. To je poněkud přeceňování významu ČR pro Čínu našimi rozvědkami. A tak bych mohl vcelku polemizovat dále s bláboly v Akčním plánu.

Vládní materiál identifikuje pět klíčových oblastí, ve kterých jsou prý vážné slabiny, ovlivňující připravenost republiky čelit dezinformační hrozbě:

1) Prý zažíváme „absenci systémových opatření a procesů, které by umožňovaly řízení a plánování dlouhodobých strategických kroků v dané oblasti“.

A pokud jde o koordinaci složek státu, stejně tak jako monitoring a identifikaci hrozeb. Máme prý v té oblasti tři hlavní nedostatky. Není stanoveno, kdo má za řešení dané problematiky zodpovědnost, jakým způsobem má probíhat spolupráce. Neprobíhá prý dostatečně ani monitoring dezinformací. Bylo by zajímavé znát vládní formulaci toho, co je to dezinformace a kdo ji bude posuzovat. A za další, nikdo prý nevytvořil systém pravidelných cvičení tak, aby se včas reagovalo na dezinformace.

2) Posílení společenské odolnosti. A zde už jsme u toho, co je zřejmě podstatou tohoto „Akčního plánu“. Má prý dojít k finanční podpoře nevládního sektoru, zabývajícího se bojem proti dezinformacím a k podpoře nezávislých médií. Ovšem, když vláda podpoří nezávislá média, tak už ta média nejsou nezávislá, ale jsou to média, která zobou vládě z ruky. No a konečně jde o to, připravit v tomto bodě o peníze z reklamy státních (i podle možnosti nestátních) subjektů o

finanční podporu pro weby, které kdosi uzná jako dezinformační. Prostě, nedostanou peníze a tím se uvedou do stavu finanční podvyživenosti a dříve nebo později skončí.

3) V této části se pojednává o zahraniční spolupráci a sociálních médiích. Podle autorů je třeba zasahovat i mimo území českého státu, neboť tam často prý „provozovatelé těchto platforem sídlí“. Takže to chce aktivní celoevropskou akci v rámci „Evropského akčního plánu pro demokracii“.

4) Legislativní úpravy. Měli bychom prý mít zákon, který definuje pravomoc státu zablokovat v případě kritické potřeby obsah představující zásadní ohrožení národní bezpečnosti. Už tento záměr je v rozporu s Ústavou ČR, která zaručuje svobodu slova. A aby toho nebylo málo, prý má dojít ke změně trestní odpovědnosti za úmyslné šíření dezinformací s obzvláště závažným důsledkem. To by tedy znamenalo upravit rovněž zákoník trestního práva.

5) A to je to nejroztomilejší, neboť v této části se hovoří o penězích pro grantové programy v oblasti boje proti dezinformacím a vytvoření systému ochočených médií. Samozřejmě by si to vyžádalo nějakých 10 – 15 nových pracovníků na Úřadu vlády, aby to všechno, co zavání potřebou cenzury, stihli. A konečně půjde o to, aby bylo centrální plánování inzerce, které by zamezilo tomu, že by inzeráty přicházely i „politisch verdächtig“ (politicky podezřelým) médiím. No, úžasné. Takovým útvarem by pak byl zřejmě Odbor strategické komunikace a čelení desinformací, který by říkal firmám s majetkovou účastí státu, komu mohou přihrát inzerci a komu nikoliv. A zřejmě také naopak. Komu přidělit potřebné prachy, aby zobal vládě z ruky.

Pak už nemá smysl se tímto dokumentem více zabývat. Snad jen částkou, když popsané grantové programy, které zde mají vytvořit systém ochočených „nezávislých“ médií, bude znamenat uvolnit ze státního rozpočtu peníze v rozsahu 150 milionů korun.

No. A máme to. Šídlo kouká z pytle ven!

Jiří Paroubek



---

Sdílet:

**PRO**

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST